

и Андрей казва че и "самый мостъ, по кого-то можяше да прѣмине нѣкой потока, паднѣлъ; и трѣбва да има нѣкой крыла, та да прѣмине тойзи потокъ. „ Крыла! рече Славка съ очи, отъ кои-то исхвърчяхъ радостны искры. Мамо! мамо, доде ми единъ изряденъ умъ! Господарь Христодуль ми порѣча да запрѣ гълѣбче-то си прилѣжно у клѣткѣ-тѣ, защото безъ това, щяло да ся върне въ Лимень, и въистинѣ ще найде пѣтя. Нека прочее свържемъ на шѣж-тѣ му нѣкое писъмце, и то ще го занесе у Лимень “. „ Хвала тебе Боже, извыкна майката: мила Славке добрый твой ангель вдѣхна ти тѣзи мысль. Да положимъ това въ дѣйствиѣ “.

Тутакен Славка ся затече да найде гълѣбче-то, и му прикачихъ на огърлицѣ-тѣ, что носяше, писамце-то съ чръвенъ конецъ; сѣтнѣ сама Славка съ майка си, старый кочящъ и сичкы-ти други чловѣци на кулѣ-тѣ, донесе гълѣбчето въ стаѣ-тѣ, отдѣто го испустихъ. А то испърво хвърена високо, завъртя ся мал-